

Marcin Domian, Robert Dziembowski

Internet a prawnokarna ochrona godności osobistej funkcjonariusza publicznego

Studia Prawnoustrojowe nr 23, 93-100

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Robert Dziembowski*

Marcin Domian**

*Katedra Prawa Karnego Materialnego

Wydział Prawa i Administracji UWM

**Katedra Melioracji i Kształtowania Środowiska

Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa UWM

Internet a prawnokarna ochrona godności osobistej funkcjonariusza publicznego

Wstęp

Sieć Internet¹ zarówno lokalnie, jak i globalnie przynosi bardzo wiele korzyści, jednakże niesie ze sobą również zagrożenia. Za jej pośrednictwem można np. dokonać naruszenia czci innej osoby, w tym również funkcjonariusza publicznego przez zamieszczenie komentarza pod artykułem, na prowadzonym przez siebie blogu czy za pomocą prześmiewczego filmu lub obrazu umieszczonego na stronie internetowej. Sprawca znieważa inne osoby, siedząc przed komputerem w domu, pracy czy w szkole, a dostęp do uwłaczającej czci informacji mają od razu tysiące użytkowników. Tym samym takie znieważenie będzie w większości przypadków posiadało charakter publiczny². Problem zaczyna się w momencie, gdy oskarżyciel prywatny (gdyż przestępstwo znieważenia uregulowane w art. 216 k.k. jest przestępstwem prywatnoskargowym) chce oskarżyć sprawcę internetowego znieważenia ukrywającego się

¹ Zgodnie z Postanowieniem SN z dnia 7 maja 2008 r. (III KK 234/07) Internet jest środkiem masowego komunikowania – zob. „Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Karna i Wojskowa” 2009, nr 9, s. 12–18.

² Należy zgodzić się z Jackiem Potulskim, iż istnieją przekazy internetowe o charakterze masowym oraz takie, które tego charakteru nie posiadają. Publikacja na stronie <www.gazeta.pl> zdecydowanie będzie przekazem o charakterze masowym. Jednakże prywatny mail czy rozmowa poprzez komunikator internetowy są zbliżone do zwykłej prywatnej korespondencji czy rozmowy przez telefon. Gdy jedna osoba obraża inną, posługując się w tym celu pocztą elektroniczną, „w żaden sposób nie mogłoby to zostać uznane za przejaw działania za pomocą środków o charakterze masowym”. Cyt. za J. Potulski, *Glosa do Postanowienia SN z dnia 7 maja 2008 r., III KK 234/07*, „Gdańskie Studia Prawnicze – Przegląd Orzecznictwa” 2009, nr 2, s. 77.

pod pseudonimem (tzw. *nickiem*). W prywatnym akcie oskarżenia oskarżyciel prywatny musi bowiem oznaczyć oskarżonego, a podanie *nicku*, którym sprawca się posługiwał, nie wypełnia tego obowiązku. Inaczej wygląda sprawa przy przestępstwie znieważenia funkcjonariusza publicznego oraz Prezydenta RP, gdyż przestępstwa te należą do przestępstw ściganych z urzędu (organy mają ułatwioną możliwość ustalenia danych osobowych osób ukrywających się pod *nickiem*)³.

Pojęcie funkcjonariusza publicznego

Definicja legalna funkcjonariusza publicznego zawarta została w art. 115 § 13 k.k. Zgodnie z nią do funkcjonariuszy publicznych zaliczamy Prezydenta RP, posłów na Sejm, senatorów i radnych, oraz posłów do Parlamentu Europejskiego⁴. Są nimi także sędziowie, ławnicy, prokuratorzy, funkcjonariusze finansowego organu dochodzeniowego, notariusze, komornicy, kuratorzy sądowi⁵, syndycy, nadzorcy sądowi i zarządcy, osoby orzekające w organach dyscyplinarnych działających na podstawie ustawy oraz pracownicy administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, z wyjątkiem osób pełniących czynności wyłącznie usługowe (jak sekretarki, telefonistki czy pracownicy obsługi technicznej), jak również inne osoby uprawnione są do wydawania decyzji administracyjnych, choć tylko w zakresie kompetencji do wydawania takich decyzji. Kolejną grupę podmiotów posiadających status funkcjonariusza publicznego stanowią osoby będące pracownikami organu kontroli państwowej lub samorządu terytorialnego (tj. NIK, Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Pracy, Regionalnej Izby Obrachunkowej) za wyjątkiem osób pełniących wyłącznie czynności usługowe, tudzież osoby zajmujące kierownicze stanowiska w innych instytucjach państwowych⁶. Warto zauważyć, że w kodeksie karnym brak jest definicji stanowiska kierowniczego, chociaż powszechnie uznaje się, iż chodzi tu o osoby kierujące daną jednostką organizacyjną.

Do grona funkcjonariuszy publicznych art. 115 § 13 k.k. zalicza funkcjonariuszy organów powołanych do ochrony bezpieczeństwa publicznego (Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej), funkcjonariuszy

³ Więcej na temat warunków uzyskania danych umożliwiających wniesienie prywatnego aktu oskarżenia do sądu zob. T. Fołta, A. Mucha, *Znieważenie i znieważenie w internecie*, „Prokuratura i Prawo” 2006, nr 11, s. 54-62.

⁴ Punkt 2a w § 13 art. 15, dotyczący posłów do Parlamentu Europejskiego, został dodany ustawą z dnia 23 stycznia 2004 r. (Dz.U. nr 25, poz. 219).

⁵ W rozumieniu art. 115 k.k. § 13 pkt 3 kuratorem sądowym jest kurator zawodowy i kurator społeczny – za: O. Górniok, *Objaśnienie wyrażeń ustawowych*, [w:] M. Filar (red.), *Kodeks karny. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 624.

⁶ M. Mozgawa, *Komentarz do art. 115 § 13 k.k.*, [w:] M. Mozgawa (red.), *Kodeks karny. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 273.

szy Służby Więziennej oraz osoby pełniące czynną służbę wojskową⁷. Funkcjonariusze Straży Miejskiej należą do funkcjonariuszy publicznych nie z powodu przynależności do organów powołanych do ochrony bezpieczeństwa publicznego, a z uwagi na to, że straż jest jednostką organizacyjną gminy kierowaną przez komendanta zatrudnionego na podstawie umowy o pracę przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, co powoduje, iż strażnicy są pracownikami organu samorządu terytorialnego⁸.

Do funkcjonariuszy publicznych zaliczamy pracowników Międzynarodowego Trybunału Karnego, chyba że pełnią wyłącznie czynności usługowe⁹.

Funkcjonariuszem publicznym nie jest natomiast leśniczy Lasów Państwowych. Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o Lasach Państwowych¹⁰ jako pracownik Służby Leśnej może korzystać z ochrony prawno-karnej przewidzianej dla funkcjonariusza publicznego. Zdecydowanie jednak leśniczy, który zajmuje kierownicze stanowisko w instytucji państwowej, należy do funkcjonariuszy publicznych¹¹.

Funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 3 k.k. nie jest także asesor komorniczy. Wyjątkiem będzie sytuacja, w której pełni on obowiązki zastępcy komornika¹² bądź prowadzi czynności zlecone przez komornika¹³.

Karnoprawna ochrona godności osobistej funkcjonariusza publicznego

Przedmiotem ochrony art. 226 k.k. jest godność i powaga funkcjonariusza lub osoby do pomocy mu przybranej oraz powaga organu, który funkcjonariusz publiczny reprezentuje bądź godność i powaga konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej¹⁴. Przedmiot ochrony przestępstwa znieważenia Prezydenta RP (art. 135 § 2 k.k.) stanowi cześć urzędującego Prezydenta RP.

Podmiotem przestępstwa znieważenia funkcjonariusza publicznego oraz Prezydenta RP może być każdy człowiek – tym samym są to przestępstwa

⁷ Zgodnie z art. 115 § 17 k.k., osobą pełniącą czynną służbę wojskową jest żołnierz.

⁸ Zgodnie z ustawą z 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz.U. nr 123, poz. 779 ze zm.).

⁹ Ustawa z dnia 20 maja 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy o Policji, ustawy – Przepisy wprowadzające Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. nr 98, poz. 626).

¹⁰ Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o Lasach Państwowych (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r., nr 45, poz. 435 ze zm.).

¹¹ O. Górniok, *Objaśnienie wyrażeń...*, s. 626.

¹² Art. 26 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz.U. z 2006 r., nr 167, poz. 1191 ze zm.).

¹³ W trybie art. 33 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

¹⁴ M. Kulik, *Przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego*, [w:] M. Mozgawa (red.), op. cit., s. 536.

powszechne. Sprawcą ww. przestępstw może być także funkcjonariusz publiczny lub osoba do pomocy mu przybrana.

Czynność sprawcza przestępstwa z art. 226 k.k. polega na znieważeniu. Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia znieważenia, tym samym należy przyjąć szerokie jego rozumienie, tj. ublizienie komuś słowem bądź czynem. Znieważeniem będą wszelkie zachowania sprawcy wyrażające demonstracyjnie pogardę dla innej osoby, których celem jest poniżenie godności innej osoby, wywołujące u dotkniętej osoby uczucia obrazy¹⁵. Forma znieważenia nie została określona ani w art. 226 k.k. ani w art. 135 § 2 k.k.. Znieważające zachowanie może przybrać postać słowną (dobrym przykładem jest posłużenie się przez sprawcę wulgarnymi sformułowaniami), graficzną (zdjęcie będące fotomontażem czy karykatura) oraz postać symboli lub znaków. Znieważenie może być dokonane także za pomocą środków masowego przekazu, jak prasa czy Internet (np. przez obrażający osobę blog czy stronę internetową). Znieważenie w odróżnieniu od zniesławienia nie musi nieść ze sobą określonego przekazu informacyjnego w postaci zarzutów dotyczących właściwości lub postępowania osoby¹⁶. Przez znieważenie rozumiemy takie zachowania sprawcy, które polegają również na wyrażeniu ujemnej oceny w stosunku do określonej osoby¹⁷.

Przedmiotem czynności wykonawczej w art. 226 § 1 k.k. jest funkcjonariusz publiczny albo osoba do pomocy mu przybrana. Z kolei w § 3 tego artykułu przedmiotem czynności wykonawczej jest konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej. Czyn z art. 226 § 1 k.k. może być popełniony tylko wówczas, gdy łącznie zostaną spełnione dwie przesłanki: do znieważenia musi dojść podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych¹⁸. Znamię modalne „podczas pełnienia obowiązków służbowych” oznacza „zbieżność czasową i miejscową zachowania sprawcy i wykonywania obowiązków służbowych przez funkcjonariusza publicznego”¹⁹. Znamię „w związku z pełnieniem obowiązków służbowych” spełnione jest wówczas, gdy wykonywane

¹⁵ S. Hypś, *Przestępstwa przeciwko czci i nietykalności cielesnej*, [w:] A. Grzeskowiak, K. Wiak, *Kodeks karny. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 999.

¹⁶ J. Raglewski, *Przestępstwa przeciwko czci i nietykalności cielesnej*, [w:] A. Zoll (red.), *Kodeks karny. Część szczególna*, t. II, Zakamycze 2006, s. 828.

¹⁷ M. Szwarczyk, *Przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego*, [w:] T. Bojarski, *Kodeks karny. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 583.

¹⁸ Konstrukcja, iż znieważenie musi zostać popełnione podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, wprowadzona została ustawą z dnia 9 maja 2008 r. (Dz.U. nr 122, poz. 782). Zmiana stanowiła realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2006 r. (sygn. P 3/06, OTK-A 2006, nr 9, poz. 121), który uznał przepis art. 226 § 1 k.k. za niezgodny z art. 54 ust. 1 Konstytucji w zakresie penalizacji znieważenia podjętego podczas lub w związku z czynnością służbową.

¹⁹ A. Barczak-Oplustil, *Przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego*, [w:] A. Zoll (red.), *Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz*, t. II, Warszawa 2013, s. 1079.

przez funkcjonariusza publicznego czynności służbowe są motorem, przyczyną naruszenia jego godności osobistej²⁰.

Występek znieważenia funkcjonariusza publicznego podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych oznacza przymus działania sprawy w ściśle określonym czasie. Znieważenie dokonane przez sprawcę w czasie, gdy funkcjonariusz nie wykonuje służbowych obowiązków i nie pozostające w związku przedmiotowym z tymi obowiązkami (np. znieważenie funkcjonariusza wyłącznie na tle porachunków osobistych), podlega kwalifikacji na podstawie art. 216 k.k.²¹ W związku z tym znieważenie funkcjonariusza publicznego dokonane przez Internet nie jest takie oczywiste. Nie budzi większych wątpliwości, gdy dokonywane jest za pomocą czatu²² czy innego komunikatora internetowego (w czasie rzeczywistym, jak np. Skype) pomiędzy funkcjonariuszem publicznym a sprawcą znieważenia w czasie pełnienia i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych przez tego funkcjonariusza. Jednakże gdy funkcjonariusz publiczny, wypowiadając się w artykule zamieszczonym na portalu internetowym, jest obrażany przez komentującą osobę już po czasie pełnienia obowiązków służbowych, pojawia się wątpliwość, czy podlega ochronie z art. 226 § 1 k.k., czy też będzie zmuszony do wniesienia prywatnego aktu oskarżenia za znieważenie za pomocą środków masowego komunikowania z art. 216 § 2 k.k.

Pomocny może tu być wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2008 r.²³ Artur Ś. został skazany z art. 226 § 1 k.k. przez sądy pierwszej i drugiej instancji za znieważenie funkcjonariusza publicznego – sędziego sądu rejonowego w związku z pełnieniem obowiązków służbowych – w ten sposób, że w korespondencji kierowanej do sądu rejonowego używał sformułowań sugerujących pozostawanie tego sędziego w układach o charakterze przestępczym, czerpaniu z tego tytułu oraz posiadanych znajomości korzyści majątkowych oraz niechlubnej przeszłości zawodowej. Sąd Najwyższy słusznie za-uważył, iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 października 2006 r. orzekł, że art. 226 § 1 k.k. (w brzmieniu sprzed dnia 25 lipca 2008 r.) jest

²⁰ Ibidem, s. 1081.

²¹ A. Marek, *Komentarz do art. 226 Kodeksu karnego*, [w:] A. Marek, *Kodeks karny. Komentarz*, LEX 2010, [online] <<http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc?&from-History=false#content.rpc-ASK-nro=587262477&wersja=-1&reqId=1372686007077324&class=CONTENT&loc=4&full=1&hId=6>>, dostęp: 1.07.2013.

²² Czat (ang. *chat*) pozwala użytkownikom na rozmowę w czasie rzeczywistym przez interfejs (może być nim strona internetowa lub odpowiedni program). Wymiana wiadomości odbywa się najczęściej poprzez wpisywanie tekstu, który jest wyświetlany na bieżąco innym uczestnikom (lub uczestnikowi przy rozmowach prowadzonych na czatach prywatnych). Użytkownicy mogą również używać określonych elementów graficznych, prezentujących ich stan emocjonalny, jak też kamer internetowych umożliwiających prezentację wizerunku nadawcy. Zob. B. Woźniak, *Internetowy czat w świetle prawa karnego*, „Prokuratura i Prawo” 2011, nr 1, s. 86-87.

²³ Wyrok SN z dnia 28 października 2008 r., sygn. V KK 127/08, LEX nr 468651.

niezgodny z art. 54 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP i „rozstrzygnięcie zawarte w wyroku Trybunału Konstytucyjnego oznacza, że od momentu wejścia w życie wyroku niedopuszczalne staje się ściganie z tytułu zniewagi funkcjonariusza publicznego dokonanej czy to publicznie, czy niepublicznie, wyłącznie w związku z jego czynnościami służbowymi, a nie podczas wykonywania tych czynności”. Należy podkreślić, że znamiona modalne „podczas i w związku” z pełnieniem obowiązków służbowych przez funkcjonariusza publicznego muszą wystąpić łącznie. Tym samym funkcjonariusz, który jest znieważany w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, ale poza czasem ich pełnienia, nie podlega ochronie przewidzianej w art. 226 § 1 k.k., a wyłącznie w art. 216 § 1 lub 2 k.k. Oczywiście taka konstrukcja przepisu art. 226 § 1 k.k. w sytuacji znieważenia dokonanego w Internecie może powodować problemy z poprawną kwalifikacją czynu sprawcy, ale wydaje się słuszna. Należy podzielić zdanie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2006 r., że „przyjęta w art. 226 § 1 k.k. konstrukcja normatywna w zakresie, w jakim umożliwia uruchomienie odpowiedzialności karnej na podstawie oskarżenia publicznego jedynie na tej podstawie, że wypowiedź znieważająca pozostaje w związku z czynnościami służbowymi, nie odpowiada względem proporcjonalności i może prowadzić do naruszenia wolności debaty publicznej w państwie demokratycznym”.

Konstytucyjnymi organami RP są wszystkie organy wymienione w Konstytucji: Sejm, Senat, Prezydent, Rada Ministrów, Prezes Rady Ministrów, organy administracji rządowej, samorządu terytorialnego, sądy, trybunały, Najwyższa Izba Kontroli, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, Rzecznik Praw Obywatelskich²⁴. Zgodnie z art. 226 § 1 k.k., miejsce, w którym sprawca dokonuje znieważenia, nie ma znaczenia²⁵. Z odmienną sytuacją mamy do czynienia w przypadku art. 226 § 3 k.k., w którym znieważenie konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej musi nastąpić publicznie, tj. w miejscu bądź w sposób umożliwiający dotarcie tego faktu do nieokreślonego kręgu osób²⁶. W myśl art. 135 § 2 k.k. karalne jest wyłącznie publiczne dokonanie zniewagi Prezydenta RP. Przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa może być w tej sytuacji wyłącznie aktualnie urzędujący Prezydent RP. Nie ma przy tym znaczenia, czy Prezydent miał możliwość rozpoznania zniewagi (sprawca będzie ponosił odpowiedzialność także wówczas, gdy Prezydent nie włada językiem, w którym zniewaga została dokonana)²⁷.

Warto zauważyć, iż znamion przestępstwa uregulowanego w art. 135 § 2 k.k. oraz w art. 226 § 1 k.k. nie wypełnia okazywanie lekceważenia

²⁴ A. Barczak-Oplustil, op. cit., s. 934.

²⁵ Zob. wyrok SN z dnia 25 października 2011 r., sygn. II KK 84/11, LEX nr 1099327.

²⁶ M. Kulik, op. cit., s. 537.

²⁷ P. Hofmański, J. Satko, *Przestępstwa przeciwko czci i nietykalności cielesnej. Przegląd problematyki. Orzecznictwo (SN 1919–2000). Piśmiennictwo*, Kraków 2002, s. 46.

Prezydentowi RP oraz funkcjonariuszowi publicznemu. Tym samym nie będzie znieważeniem brak reakcji na powitanie czy manifestowanie pogardy przez pozostawanie w pozycji siedzącej, ponieważ przestępstwa znieważenia można dopuścić się wyłącznie w formie działania, a nie zaniechania (popętnienie przestępstwa w formie zaniechania możliwe jest jedynie w sytuacji, gdy na sprawcy znieważenia ciąży prawny obowiązek określonego działania)²⁸. Inaczej uregulowana została kwestia odpowiedzialności w art. 226 § 2 k.k., gdzie oprócz znieważenia spenalizowano także poniżenie konstytucyjnego organu RP. Poniżenie jest pojęciem szerszym, ponieważ obejmuje wszelkie zachowania zmierzające do pozbawienia w opinii publicznej należytego konstytucyjnym organom władzy szacunku czy autorytetu²⁹. Poniżenie, w odróżnieniu od znieważenia, obejmuje swoim zakresem również zniesławienie danego organu, tj. pomówienie o takie postępowanie czy właściwości, które mogą poniżyć organ w opinii publicznej lub narazić go na utratę zaufania³⁰. Należy przy tym zauważyć, iż art. 226 § 3 k.k. ma zastosowanie wyłącznie do znieważenia konstytucyjnego organu RP. Nie jest możliwe stosowanie tego przepisu do pojedynczego pracownika ww. organu, a nawet grupy pracowników. Jeśli jednak zniewaga została skierowana przeciwko wszystkim osobom pracującym w danym organie, uznać należy, że pośrednio dotyka również samego organu³¹.

Strona podmiotowa przestępstwa z art. 135 § 2 k.k. polega na umyślności wyłącznie w postaci zamiaru bezpośredniego³². Znieważenie uregulowane w art. 226 k.k. można popełnić umyślnie w dwóch zamiarach: bezpośrednim i ewentualnym. Jednakże poniżania można się dopuścić tylko w zamiarze bezpośrednim³³.

Występek znieważenia Prezydenta RP zagrożony jest karą do 3 lat pozbawienia wolności. Przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Publiczne znieważenie lub poniżenie konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Oba opisywane przestępstwa, tj. uregulowane w art. 135 § 2 k.k. oraz art. 226 k.k., ścigane są w trybie publicznoskargowym z urzędu.

²⁸ A. Marek, *Kodeks karny. Komentarz...*, s. 415.

²⁹ M. Szwarczyk, op. cit., s. 583.

³⁰ A. Barczak-Oplustil, op. cit., s. 934.

³¹ Ibidem.

³² P. Kardas, *Przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej*, [w:] A. Zoll (red.), *Kodeks karny. Część szczególna*, t. II, Zakamycze 2006, s. 156, odmiennie M. Budyn-Kulik, *Przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej*, [w:] M. Mozgawa (red.), *Kodeks karny. Komentarz...*, s. 323.

³³ M. Kulik, op. cit., s. 537.

Podsumowanie

Prawne możliwości ochrony funkcjonariuszy publicznych i osób do pomocy im przybranych, konstytucyjnych organów RP oraz Prezydenta RP zapewniają skuteczną ochronę godności osobistej ww. podmiotów. Warto jednak zauważyć, iż ewolucja standardów w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zmierzająca do tego, aby osoby publiczne, w tym ww. podmioty, posiadały słabszą ochronę przed krytyką (czego wyrazem jest przywoływany wyrok Trybunału Konstytucyjnego), zasługuje na całkowitą aprobatę. Podmioty te bezsprzecznie posiadają prawo do obrony własnej godności, lecz muszą wykazać się większą tolerancją na krytykę, gdyż świadomie wystawiają się na kontrolę społeczeństwa.

Summary

Internet and criminal protection of the dignity of a public officer

Key words: public officials, dignity, the President, Criminal Code, protection.

Legal protection capacity of public officials and people to help them foster, constitutional bodies and the President of the Republic of Poland shall ensure the effective protection of personal dignity. It is worth noting that the evolution of standards in the jurisprudence of the European Court of Human Rights aimed at the public figures to have less protection against criticism.

The object of protection art. 226 of the Criminal Code is the dignity and seriousness of the officer and the seriousness of the body which represents the public official or the dignity and seriousness of the constitutional authority of the Polish Republic. Object of protection of insulting the President of the Republic (Article 135 § 2 of the Penal Code) is the dignity of the President.